

РЕШЕНИЕ

№ 267

гр. Благоевград, 03.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Атанас Иванов

при участието на секретаря Л. Мл. Др.
като разгледа докладваното от Атанас Иванов Гражданско дело № 20221210102530 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба от Б. М., в качеството на изпълнителен директор на НАП, действащ чрез Б. Анг. Х. Т. – главен публичен изпълнител при ТД на НАП – София, **против** Е. М. Д., ЕГН ***** и П. Д. И., ЕГН *****.

Навежда се в молбата, че сключената между Е. М. Д., ЕГН ***** /продавач/ и П. Д. И., ЕГН ***** /купувач/ разпоредителна сделка, обективирана в НОТАРИАЛЕН АКТ № 54. ТОМ II. РЕГ. № 3227. ДЕЛО № 230 от 2019 г., по описа на нотариус Искра Кутева. рег. № 241. с район на действие Районен съд - Благоевград, вписан в Служба по вписванията гр. Благоевград, с вх. рег. № 1182 от 29.03.2019 г., акт № 150, том IV, д. № 575/2019 г., с която Е. М. Д., ЕГН ***** прехвърля правото на собственост върху ½ ид. част от следния недвижим имот, а именно: 1/2 ид. ч. от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 04279.614.161.5.2, който обект попада в сграда № 5, разположена в поземлен имот с идентификатор 04279.614.161, находящ се в гр. Благоевград, община Благоевград, област Благоевград на кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със заповед № РД-18-32 от 10.05.2006 г. на ИД на АГКК, с предназначение „Гараж в сграда“ вписан в административен адрес: гр. Б., с площ от 37.00 кв. м., ведно със съответните идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж - 04279.614.161.5.1, под обекта - няма, над обекта 04279.614.161.5.5. представляващ съгласно документ за собственост: Гараж В (буква „В“), находящ се в *****, построен върху държавна земя, представляваща имот с пл. № 2868 и пл. № 2869 и квартал 30 по плана на гр. Благоевград, действащ към 1990 г., е недействителна.

Поддържа се, че сключването на цитираната сделка от публично задължено лице,

осъществява напълно са осъществени всички елементи от фактическия състав, предвиден в хипотезата на чл. 216, ал. 1, т. 1 ДОПК.

Навежда се, че елементите от фактическия състав на чл. 216, ал. 1, т. 1 от ДОПК са сключена безвъзмездна сделка с имуществени права на длъжника, след датата на установяване на публичните задължения, респективно след връчване на заповедта за възлагане на ревизия.

Твърди се, че към момента на сключване на сделката - 29.03.2019 г. на лицето Е. М. Д. има издаден ревизионен акт - РА № Р-22Q00116003419-091-001/18.10.2017 г., с който са установени задължения към държавата в лицето на ТД на НАП София, представляващи формирани задължения за вноски за данък върху доходите на физическите лица — свободни професии, гр. договори и др. Размерът на установените с РА № Р-22000116003419-091-001/18.10.2017 г. задължения е 112 035.75 лв. /сто и дванадесет хиляди, тридесет и пет лева и 75 ст./ и лихва към датата на издаването му в размер на 34 229.51 лв. /тридесет и четири хиляди, двеста двадесет и девет лева и 51 ст./.

Твърди се, че към момента на сключване на разпоредителната сделка лицето Е. М. Д. има деклариращи и неплатени публични задължения към държавата в лицето на ТД на НАП София, представляващи формирани задължения за вноски за ДОО, 30 и УПФ, като същите са деклариращи пред приходната администрация със следните декларации: Декларация обр. 6 с вх. № 010021704282178/ 28.04.2017 г.; Декларация обр. 6 с вх. № 010021804176275/27.04.2018 г.

Твърди се, че неплатените задължения по подадените декларации са в размер на 2 530.12 лв. и лихва към 14.10.2022 г. в размер на 1461.32 лв. Към настоящия момент, съгласно справка от данъчно-осигурителната сметка на лицето горепосочените публични задължения не са платени.

Навежда се, че сключената безвъзмездна сделка с имуществени права на длъжника - на 29.03.2019 г. е сделка, с която задълженото лице Е. М. Д. се разпорежда с ½ ид. части от недвижим имот с идентификатор 04279.614.161.5.2 без да получава каквато и да било насрещна престация, т.е. дарява ½ ид. части на приобретателя и ответник по настоящия иск - П. Д. И..

Навежда се, че съгласно чл. 216, ал. 1, т. 1 от ДОПК такива сделки могат да бъдат обявени за недействителни по отношение на държавата в лицето на ТД на НАП София по иск на публичния взискател или публичния изпълнител. Въвеждайки възможността подобен тип сделки да бъдат обявени за относително недействителни спрямо държавата, законодателят е предпочел да защити интереса на публичния взискател, т.е. обществения интерес, пред интереса на лицето, което е получило имотна облага, без каквато и да било насрещна престация, т.е. дареното лице. Точно поради тази причина законодателят е сметнал, че знанието и намерението за увреждане у третото лице е ирелевантно, тъй като то само получава, без да извършва насрещна престация.

Поддържа се по отношение на евентуалния иск, че ако съда не съобрази

гореизложените доводи относно изпълнението на хипотезата на чл. 216 , ал. 1 т. 1 от ДОПК, моли да разгледа че е изпълнена хипотезата на чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК.

Елементите от фактическия състав на чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК са наличието на деклариран публични задължения, сключена от длъжника сделка или действия с намерение да се увреди публичния вискател. Към момента на сключване на сделката - 29.03.2019 г. Е. М. Д. има деклариран и неплатени публични задължения към държавата в лицето на ТД на НАП София. Към настоящия момент, съгласно справка от данъчно-осигурителната сметка на дружеството горепосочените публични задължения не са платени.

Поддържа се, че относно намерението за увреждане и действията на задълженото лице Е. М. Д. - намерението за увреждане /animus nocendi/ като факт е мисъл и желание да се направи нещо във вреда на кредитора, т. е. съзнание, че със съответния правен акт се уврежда кредитора, най-често като се намалява имуществото на длъжника, служещо принципно за удовлетворяване вземанията на кредиторите.

Прави се довод, че като вътрешно мисловно-емоционално състояние на длъжника, то няма самостоятелна изява, която да е обща за всички случаи на разпореждане в контекста на увреждащите разпоредителни волеизявления, а следва да се установи след преценка на всички факти по конкретния спор. В този смисъл *Решение №27 от 28.02.2013 г. по т. д. № 410/2012 г., Т. К., II Т. О. ВКС*. Увреждането може да съставлява крайна цел или неизбежен резултат, но при всички случаи следва да е налице съзнание за сигурното бъдещо настъпване на неблагоприятните последици за кредиторите като пряк резултат от сключването на сделката или извършването на действието. В този смисъл *Решение № 140 от 27.05.2020 г. по т. д. № 3106/2018 г., Т. А*, I Т. О. НА ВКС*.

Прави се довод, че несъмнено такова съзнаване е налице, след като данъчно задълженото лице е било наясно, както с установените задължения, посредством подаване на декларация, така и с тези, установени с Ревизионен акт № Р-22000116003419-091-001/18.10.2017 г., който е връчен на лицето електронно на 02.11.2017 г.

Поддържа се, че Е. М. Д., се е разпоредил с правото на собственост върху единствения недвижим имот, знаейки, че има неуредени публични вземания. Следователно, със сигурност е съзнавал, че разпореждайки се с правото на собственост върху процесния недвижим имот ще настъпят неблагоприятните последици за публичния кредитор в лицето на ТД на НАП София, а именно значително ще се затрудни или осуети удовлетворяването на публичното вземане, като пряк резултат от сключването на атакуваната разпоредителната сделка. По този начин установяваме пряка причинно-следствена връзка между сключената разпоредителна сделка и последвалата от това невъзможност за удовлетворяване на държавата в лицето на ТД на НАП София, с което доказваме намерението за увреждане у длъжника. Фактът, че след сключване на разпоредителната сделка публично задълженото лице не е предприело никакви действия за погасяване на публичното вземане също е индикация за намерението за увреждане на публичния вискател. Нещо повече, публичните задължения на лицето Е. М. Д. са продължавали да се увеличават, а длъжникът е продължавал да бездейства, като не е погасявал задълженията си. Видно от приложената

справка за общите задължения на лицето е, че към 14.10.2022 г. те са в размер на 204 120.43 лв., от които главница 111 095.48 лв. и лихва в размер на 93 024.95 лв. Навежда се, че в хипотезата на чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК е без значение намерението за увреждане у приобретателя по увреждащата сделка, достатъчно е намерението на отчуждителя за това. В този смисъл **Решение № 84 от 01.07.2020 г. по ни д. № 601/2019 г., Т. АГ., II Т. О. на ВКС.**

Прави искане пред съда, да се обявят за недействителни спрямо ищеца – НАП, на основание чл. 216, ал. 1 т. 1 ДОПК, разпоредителните действия на длъжника, обективирани в сключения между дарителя Е. М. Д., ЕГН ***** и надарения П. Д. И., ЕГН ***** договор за дарение на недвижим имот, обективиран в НОТАРИАЛЕН АКТ № 54, ТОМ II, РЕГ. № 3227, ДЕЛО № 230 от 2019 г., по описа на нотариус Искра Кутева, рег. № 241, с район на действие Районен съд — Благоевград, вписан в Служба по вписванията гр. Благоевград.

При условията на евентуалност, прави искане съдът да се обявят за недействителни спрямо ищеца – НАП, на основание чл. 216, ал. 1 т. 4 ДОПК, разпоредителните действия на длъжника, обективирани в сключения между дарителя Е. М. Д., ЕГН ***** и надарения П. Д. И., ЕГН ***** договор за дарение на недвижим имот, обективиран в НОТАРИАЛЕН АКТ № 54, ТОМ II, РЕГ. № 3227, ДЕЛО № 230 от 2019 г., по описа на нотариус Искра Кутева, рег. № 241, с район на действие Районен съд — Благоевград, вписан в Служба по вписванията гр. Благоевград.

Претендират се и сторените по делото разноски.

Ответникът П. И., в срока за подаване на отговор на исковата молба, е подал такъв, в който оспорва предявените искове. Навежда се, че **дата 29.03.2019г., подписах Договор за дарение на недвижим имот, материализиран в Нотариален акт за дарение на недвижим имот № 54, том II. рег.№ 3227. дело 230 от 2019г. по описа на нотариус Искра Кутева. нотариус с районе на действие -района на РС-Благоевград. Твърди се, че по силата на процесният договор, Е. М. Д., Г. Д. Д. и съпругата му Йо. А. Д. ДАРЯВАТ следния недвижим имот, а именно: • Самостоятелен обект в сграда с идентификатор № 04279.614.161.5.2. който обект попада в сграда № 5, разположена в поземлен имот с идентификатор № 04279.614.161, находящ се в град Благоевград, с предназначение „Гараж в сграда“, вписан с административен адрес: град Б., с площ от 37,00 кв.м., ведно със съответните части от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: 04279.614.161.5.1, под обекта : няма, над обекта-04279.614.161.5.5. Навежда се, че с процесната сделка, страните прикрили действителната сделка „покупко-продажба“ на гаража, като ответника И. заплати на т.н. „дарители“ и договорената продажна цена за имота общо в размер на 24 000 /двадесет и четири хиляди/ лева. Твърди се, че договора е **привиден**, и страните по него се съгласили, да не бъдат обвързани от правните му последици. В случая симулацията следвало да се третира като относителна, защото волята на страните по договора, е да си дължат нещо различно от посоченото в договора. С подписването му прикрили друго съглашение, а именно Договор за покупко-продажба, като по силата на чл.17, ал.1 от ЗЗД, са обвързани от него.**

Твърди се, че причината да създадат тази относителна привидност пред обществото е, че И. като купувач и съпругата му Луиза Крумова И.а имат сключен граждански брак на 17.03.1985 г., но от около 20 години живеят фактически разделени, без бракът да е прекратен с развод. Не желаел купеният гараж да бъде съпружеска имуществена общност, тъй като не само, че живеят разделени, но продажната цена на имота е заплатена изцяло от И. с лични средства.

Твърди се, че на продавачите Г. Д. Д. и съпругата му Йо. А. Д. превел парите за продажната цена по банков път.

Заедно с всички продавачи отидошли в клон на Банк Уникредит Булбанк, за да им преведе парите, но Е. М. Д. поискал да му предаде парите за продажната цена на гаража на ръка и му предал 12 000,00 /дванадесет хиляди/ лева, цената за $\frac{1}{2}$ ид. част от имота.

Поддържа се, че И. не е знаел че Е. М. Д. към момента на сделката има установени публични задължения към държавата в лицето на ТД на НАП София, като двамата вкл и с др. прехвърлители Г. Д. и Йо. Д. от гр. См., не са близки познати, а се запознали по повод на сделката с гаража. Прави се довод, че И. като добросъвестното трето лице, няма как да предполага, че договарящият Е. М. Д. има окончателно установени задължения и влизането в договорни отношения с него крие риск за И..

Навежда се, че установените публични задължения не се вписват в публичен регистър, а се връчват с индивидуални административни актове на техните адресати. Информацията за тях не е публична. Възможността всяко имуществено прехвърляне да бъде атакувано защото прехвърлителят дължи на държавата/общината всъщност крие сериозна опасност за приобретателите, които няма как да знаят тези факти и това внася една несигурност в гражданския оборот, застрашавайки сериозно фундамента му, а именно свободата на договоряне от чл. 9 ЗЗД.

Навежда се, че при направена справка в Служба по вписванията при Районен съд Благоевград, ми било отговорено, че върху имота няма тежести и наложена възбрана.

Твърди се, че при подписване на сделката при нотариус всички участници в сделката подписали декларации които са необходими, а доколкото е известно прехвърлителите подписали и декларации че нямат задължения към държавата.

Поддържа се, че видно и от самият нотариален акт прехвърлителите декларират, че „върху недвижимият имот няма наложени вещни тежести, възбрани и обезпечителни мерки, вкл и трети лица нямат каквито и да било противопоставими права на собственост..." Прави се довод, че И. е добросъвестен приобретател на процесният имот и исковете са неоснователни и недоказани. Предвид изложеното, оспорва предявените искове, като неоснователни и моли същите да не бъдат отхвърлени, както и претендира сторените по настоящето дело разходи.

Ответникът Е. Д., е подал отговор на исковата молба, в който оспорва исковете. Оспорва предявените искове като неоснователни. Оспорвам всички изложени от ищеца твърдения. В частност, оспорвам твърдението на ищеца че Д. е бил недобросъвестен, както

и че атакуваната сделка е извършена с намерение да се увреди/ощети държавния бюджет.

Поддържа се, че първата предпоставка, обуславяща основателността на иска, не е налице. Процесната сделка не е сключена след връчване на заповедта за възлагане на ревизията, тъй като ответника не е получавал документи във връзка с ревизионното производство, водено срещу него. Твърди се, че към момента на сключване на сделката по отношение на имуществото на Д. не е имало наложени вещни тежести. Сочи си, че разпоредбата на **чл. 216. ал. 2. вр. с чл. 216. ал. 1, т. 1 от ДОПК** предвижда възможност за публичния вискател и публичния изпълнител да предяви иск за обявяване за недействителни по отношение на държавата сключените след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения, **безвъзмездни сделки с имуществени права на длъжника. Първата обективна предпоставка** за уважаване на отменителния иск по чл. 216. ал. 1. т. 1 от ДОПК, е сделката да е сключена след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения. **Второто** условие за уважаване на иска чл. 216, ал. 1, т. 1 от ДОПК, е **наличието на безвъзмездна сделка с имуществено право на длъжника**. Изложеното налага извода, че от доказателствата по делото, и тези които предстоя да бъдат събрани, не се установява наличието на всички предпоставки по чл. 216, ал. 1, т. 1 от ДОПК, обуславящи относителната недействителност спрямо държавата на атакуваната сделка. Поддържа се, че съгласно **чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК** недействителни по отношение на държавата са сделки или действия с намерение да се увредят публичните вискатели. Като предпоставка на иска по чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК следва да бъде доказано намерение за увреждане само у длъжника, както и у приобретателя. Прави се довод, че не са налице елементите от фактическия състав на разпоредбата на чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК, което води до извода за неоснователност на предявения иск.

Прави искане за присъждане на сторените по делото разноски.

Съдът, след като прецени по вътрешно убеждение събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Национална агенция за приходите е активно легитимирана да предяви иска по чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК в качеството си на публичен вискател по см. на чл. 210, ал.1, т.1 от ДОПК, както е активно легитимиран и съответния ѝ публичен изпълнител на ТД на НАП гр. София.

По делото не се спори, че на лицето Е. М. Д. има издаден ревизионен акт - РА № Р-22Q00116003419-091-001/18.10.2017 г., с който са установени задължения към държавата в лицето на ТД на НАП София, представляващи формирани задължения за вноски за данък върху доходите на физическите лица — свободни професии, гр. договори и др. Размерът на установените с РА № Р-22000116003419-091-001/18.10.2017 г. задължения е 112 035.75 лв. /сто и дванадесет хиляди, тридесет и пет лева и 75 ст./ и лихва към датата на издаването му в размер на 34 229.51 лв. /тридесет и четири хиляди, двеста двадесет и девет лева и 51 ст./.

Установява се от удостоверение за извършено връчване, че РА № Р-22000116003419-091-001/18.10.2017 г. е връчен на Е. М. Д. на 02.11.2017 г..

Видно от НОТАРИАЛЕН АКТ № 54. ТОМ II. РЕГ. № 3227. ДЕЛО № 230 от 2019 г., по описа на нотариус Искра Кутева. рег. № 241. с район на действие Районен съд - Благоевград, вписан в Служба по вписванията гр. Благоевград, с вх. рег. № 1182 от 29.03.2019 г., акт № 150, том IV, д. № 575/2019 г., с договор за дарение Е. М. Д., ЕГН ***** е дарил на П. И. правото на собственост върху $\frac{1}{2}$ ид. част от следния недвижим имот, а именно: $\frac{1}{2}$ ид. ч. от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 04279.614.161.5.2, който обект попада в сграда № 5, разположена в поземлен имот с идентификатор 04279.614.161, находящ се в гр. Благоевград, община Благоевград, област Благоевград на кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със заповед № РД-18-32 от 10.05.2006 г. на ИД на АГКК, с предназначение „Гараж в сграда“ вписан в административен адрес: гр. Б., с площ от 37.00 кв. м., ведно със съответните идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж - 04279.614.161.5.1, под обекта - няма, над обекта 04279.614.161.5.5. представляващ съгласно документ за собственост: Гараж В (буква „В“), находящ се в *****, построен върху държавна земя, представляваща имот с пл. № 2868 и пл. № 2869 и квартал 30 по плана на гр. Благоевград, действащ към 1990 г..

По делото са разпитани свидетели за установяване на привидност на договора за дарение, че прикрива продажба, но тези доказателства са неотносими към предмета на доказване, тъй като такова възражение за привидност на договора за дарение не е допуснато в настоящия процес, още повече то не е предмет на настоящите искове. Ето защо, съдът не кредитира показанията на свидетелите.

Настоящият иск е с правна квалификация е чл. 216, ал. 1 ДОПК. В тежест на ищеца по делото е да докаже, че длъжникът има публично задължение към него; че е извършена сделка от страна на длъжника, която да е във вреда на ищеца, т.е., в резултат от извършване на правното действие да става невъзможно или силно да се затруднява удовлетворяването на кредитора; че е налице знание от страна на длъжника, че уврежда кредитора с извършването на сделката; че Заповедта за възложено извършване на ревизия е била връчена на ответника Е. Д..

Съгласно чл. 216, ал.1, т. 1 от ДОПК, законът е предоставил право на иск на Държавата за обявяване на относителна недействителност на сделки, с които ревизирият субект цели да увреди публичните възискатели, ако са извършени, в разглежданата хипотеза, след връчване на заповедта за възлагане на ревизия и ако в резултат на ревизията на установени публични задължения.

При този фактически състав, следва да се установи, че ревизираното лице намалява имуществения си патримониум след като е уведомен за започналото против него ревизионно производство, да се установи, че същото ревизионно производство е приключило с ревизионен акт за установяване на дължими публично правни задължения, както и че въпросната сделка е сключена с намерение да се увреди държавата.

По отношение на първата предпоставка, а именно сделка след започване на ревизията, са налице безспорни доказателства с оглед датата на връчване на заповедта за ревизия и представената разписка.

С оглед изложеното, съдът приема, че ревизионния акт, е надлежно връчен на Д..

Налице е установено публично задължение с издадения в хода на ревизионното производство ревизионен акт - това е безспорен факт. Безспорно е също, че ревизионният акт е обжалван е влязъл в сила.

С оглед горното съдът счита, че публичните задължения са установени с влязъл в сила акт, с което е изпълнена и втората предпоставка от чл. 216, ал. 1 от ДОПК.

Налице е безвъзмездна сделка – договор за дарение, поради което е втората предпоставка за уважаване ни иска.

Въз основа на гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че в случая е изпълнен фактическия състав и на двете хипотези на чл. 216, ал. 1, предявени при условията на евентуалност от ищеца - както по т. 1, така и на хипотезата на т. 4 от ДОПК: първият ответник е длъжник на ищеца с публични задължения, установени в ревизионни производства, след започването на които / връчване на заповедта за възлагане на ревизията/ е извършил разпоредителна сделка, безвъзмездна, със свое имущество с намерение да се увреди публичния изпълнител, както и с извършената разпоредителна възмездна сделка е увредил публичния вискател, защото е намалил имуществото си, служещо за удовлетворяване на вземанията. По този начин и двете основания, на които е предявена претенцията при условията на евентуалност от страна на НАП са налице и съобразно доказаната фактическа обстановка и двата евентуално предявени иска са доказани и основателни – налице са и двете основания за обявяване на недействителността по отношение на държавата на продажбата.

На основание гореизложеното съдът счита, че предявеният иск е основателен и доказан следва да бъде уважен.

С оглед резултата по главния иск, съдът не дължи произнасяне по евентуалния иск по чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК.

Разноски по делото не следва да се присъждат - ищецът е представляван от публичен изпълнител, а съгласно чл. 78, ал.8 ГПК юрисконсултско възнаграждение се присъжда само ако страната е представлявана от юрисконсулт. На ответната страна разноски не се следват с оглед изхода на делото.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА за недействителен, на основание чл. 216, ал. 1, т. 1 от ДОПК, спрямо Държавата, представлявана от Б. М., в качеството на изпълнителен директор на НАП,

действащ чрез Б. Анг. Х. Т. – главен публичен изпълнител при ТД на НАП – София, договор за дарение на недвижим имот, обективиран в НОТАРИАЛЕН АКТ № 54. ТОМ II. РЕГ. № 3227. ДЕЛО № 230 от 2019 г., по описа на нотариус Искра Кутева. рег. № 241. с район на действие Районен съд - Благоевград, вписан в Служба по вписванията гр. Благоевград, с вх. рег. № 1182 от 29.03.2019 г., акт № 150, том IV, д. № 575/2019 г., с която Е. М. Д., ЕГН ***** прехвърля правото на собственост върху 1/2 ид. част от следния недвижим имот, а именно: 1/2 ид. ч. от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 04279.614.161.5.2, който обект попада в сграда № 5, разположена в поземлен имот с идентификатор 04279.614.161, находящ се в гр. Благоевград, община Благоевград, област Благоевград на кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със заповед № РД-18-32 от 10.05.2006 г. на ИД на АГКК, с предназначение „Гараж в сграда“ вписан в административен адрес: гр. Б., с площ от 37.00 кв. м., ведно със съответните идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж - 04279.614.161.5.1, под обекта - няма, над обекта 04279.614.161.5.5. представляващ съгласно документ за собственост: Гараж В (буква „В“), находящ се в *****, построен върху държавна земя, представляваща имот с пл. № 2868 и пл. № 2869 и квартал 30 по плана на гр. Благоевград, действащ към 1990 г..

ОСЪЖДА Е. М. Д., ЕГН ***** и П. Д. И., ЕГН *****, да заплатят по сметка на РС – Благоевград, сумата в размер на 100.00 (сто лева) лева, представляваща държавна такса по иска.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Благоевград в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____